

Sygn. akt II K 474/15

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 02 grudnia 2015 roku

Sąd Rejonowy w Ostrołęce Wydział II Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Jolanta Zabielska

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Mariola Kossakowska

przy udziale Marka Garwarskiego – Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Ostrołęce

po rozpoznaniu w dniu 02 grudnia 2015 roku

sprawy ***P. L.***

urodzonego (...) w K.

syna J. i B. z domu K.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

I. Sądu Rejonowego w Ostrołęce II Wydział Karny z dnia 28 kwietnia 2009 roku w sprawie sygn. akt II K 375/07 za czyny popełnione w okresie od września do października 2003 roku, od października do listopada 2004 roku, w nocy z 18 na 19 lutego 2005 roku, w dniu 30 sierpnia 2004 roku, w 2004 roku, w dniu 09 marca 2005 roku, jesienią 2005 roku, od 14 do 15 kwietnia 2005 roku wypełniające dyspozycję art. 230 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. i art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.; art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.; art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.; art. 230 § 1 k.k. i art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.; art. 270 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. i art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę łączną 4 (czterech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności i grzywnę w wysokości 400 (czterystu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20,00 (dwudziestu) złotych;

II. Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi Północ w Warszawie Wydział III Karny z dnia 05 września 2008 roku w sprawie sygn. akt III K 1218/07 za czyn popełniony w dniach 17, 20, 28 marca 2006 roku wypełniający dyspozycję art. 235 k.k. w zw. z art. 12 k.k. na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

III. Sądu Rejonowego w Ostrołęce II Wydziale Karny z dnia z dnia 13 listopada 2013 roku w sprawie sygn. akt II K 253/11 za czyny popełnione nie później niż 10 kwietnia, w kwietniu 2005 roku, w dniu 10 kwietnia 2005 roku wypełniające dyspozycję art. 310 § 2 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k., art. 275 § 1 k.k. na karę łączną 2 (dwóch) lat i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności

orzeka:

1. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. orzeczone wyrokami Sądu Rejonowego w Ostrołęce: z dnia 28 kwietnia 2009 roku w sprawie sygn. akt II K 375/07, z dnia 13 listopada 2013 roku w sprawie sygn. akt II K 253/11 oraz wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi Północ w Warszawie z dnia 05 września 2008 roku w sprawie sygn. akt III K 1218/07 kary pozbawienia wolności łączy i wymierza P. L. karę łączną 6 (sześciu) lat pozbawienia wolności;

2. na podstawie art. 577 k.p.k. zalicza skazanemu P. L. na poczet orzeczonej łącznej kary pozbawienia wolności okres zaliczony na poczet kary w sprawie sygn. akt III K 1218/07 od dnia 06 lipca 2009 roku do dnia 06 maja 2010 roku;
3. w pozostałym zakresie połączony wyrok sygn. akt II K 375/07 podlega odrębnemu wykonaniu;
4. koszty postępowania w sprawie wydania wyroku łącznego przejmuje na rzecz Skarbu Państwa.

Sygn. akt II K 474/15

UZASADNIENIE

Po przeprowadzeniu postępowania dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

P. L. został skazany następującymi wyrokami:

- Sądu Rejonowego w Ostrołęce II Wydział Karny z dnia 28 kwietnia 2009 roku w sprawie sygn. akt II K 375/07 za czyny popełnione w okresie od września do października 2003 roku, od października do listopada 2004 roku, w nocy z 18 na 19 lutego 2005 roku, w dniu 30 sierpnia 2004 roku, w 2004 roku, w dniu 09 marca 2005 roku, jesienią 2005 roku, od 14 do 15 kwietnia 2005 roku wypełniające dyspozycję art. 230 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. i art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w z w. z art. 12 k.k.; art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.; art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.; art. 230 § 1 k.k. i art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.; art. 270 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. i art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę łączną 4 (czterech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności i grzywnę w wysokości 400 (czterystu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20,00 (dwudziestu) złotych. Orzeczone w wyroku tym jednostkowe kary pozbawienia wolności były w rozmiarze: 1 (jeden) rok i 4 (cztery) miesiące; 1 (jeden) rok i 3 (trzy) miesiące; 1(jeden) rok i 10 (dziesięć) miesięcy; 1(jeden) rok i 2 (dwa) miesiące, 1 (jeden) rok.
- Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi Północ w Warszawie Wydział III Karny z dnia 05 września 2008 roku w sprawie sygn. akt III K 1218/07 za czyn popełniony w dniach 17, 20 , 28 marca 2006 roku wypełniający dyspozycję art. 235 k.k. w zw. z art. 12 k.k. na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;
- Sądu Rejonowego w Ostrołęce II Wydziale Karny z dnia z dnia 13 listopada 2013 roku w sprawie sygn. akt II K 253/11 za czyny popełnione nie później niż 10 kwietnia, w kwietniu 2005 roku, w dniu 10 kwietnia 2005 roku wypełniające dyspozycję art. 310 § 2 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k., art. 275 § 1 k.k. na karę łączną 2 (dwóch) lat i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności. Orzeczone w wyroku tym jednostkowe kary pozbawienia wolności były w rozmiarze 2 (dwóch) lat oraz 6 (sześciu) miesięcy.

Skazany P. L. obecnie przebywa w Areszcie Śledczym w B.. W warunkach izolacji przebywa od grudnia 2005 roku. Jego status określany jest jako recydywista penitencjarny, wielokrotnie skazany sądowo, znaczny stopień demoralizacji. Z opinii Dyrektora Aresztu Śledczego w B. wynika, iż w toku dokonywanych ocen postępów w resocjalizacji skazany werbalizował co prawda krytycyzm lub umiarkowany krytycyzm w związku z popełnionymi czynami, jednak systematyczność wchodzenia w konflikt z prawem , rozmiar działalności przestępczej oraz właściwości i warunki osobiste sprawcy wskazują, że powyższe wydaje się mieć charakter wyłącznie deklaracyjny. Skazany niechętnie wypowiada się na temat popełnionych czynów, werbalizuje krytycyzm ale pozostaje raczej beztronski w ocenie dotychczasowego trybu życia , bez krytycznego wglądu we własne postępowanie. Z opinii o skazanym wynika, iż zachowanie jego w całokształcie wykonywanej kary należy ocenić jako dość dobre. Nie sprawiał większych problemów wychowawczych, nie był karany dyscyplinarnie. Wielokrotnie i systematycznie nagradzany regulaminowo, między innymi w związku z wyróżniającym się zachowaniem, ze względów motywacyjnych i wychowawczych. Funkcjonariusze mający bezpośredni kontakt ze skazanym nie wnosili negatywnych uwag pod jego adresem. Aktualnie nie jest zatrudniony i nie angażuje się do prac społecznych na rzecz oddziału. Nie wykazuje inicjatywy w kierunku podjęcia nauki w warunkach więziennych. Nie deklaruje przynależności do podkultury więziennej, stara się

unikając jej aktywnych uczestników. Z opinii o stanie zdrowia skazanego P. L. wynika, iż rozpoznano u niego cukrzycę insulino zależną, zespół bólowy kręgosłupa L-S, hipertriglicerydermię, zaburzenia osobowości. Z opinii tej wynika, że może być leczony w zakładzie karnym.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o : odpis wyroku sygn. akt II K 253/11 (k. 6-8), informację z Krajowego Rejestru Karnego (k. 10-13), odpis postanowienia sygn.. akt II K 399/11 (k. 15-16), odpis wyroku sygn. akt II K 375/07 (k. 17-22), odpis wyroku sygn. akt II K 1218/07 (k. 27), opinię o stanie zdrowia (k. 32), opinie o skazanym z informację o pobytach i orzeczeniach (k. 34 40).

Obrońca skazanego wnosząc o wydanie wyroku łącznego wniósł o wymierzenie skazanemu P. L. kary łącznej 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności. We wniosku obrońca skazanego wymiar kary łącznej orzeczonej w sprawie sygn. akt II K 1218/07 określił omyłkowo na 2 lata i 6 miesięcy pozbawienia wolności (zamiast 2 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności). Wskazał, iż spełnione zostały przesłanki z art. 85 k.k, dodał, że wymiar kary łącznej powinien uwzględniać potrzeby prewencji generalnej i indywidualnej, że nie podlega ponownej ocenie kwestia zawinienia i stopnia społecznej szkodliwości przestępstw popełnionych przez sprawcę. Wnioskodawca wskazał nadto, iż od popełnienia czynów upłynął znaczny okres czasu, skazany przejawia krytyczny stosunku do czynów popełnionych, a ponadto należy mieć na uwadze stan zdrowia skazanego, choruje on na cukrzycę, której skutkiem jest postępująca martwica palców u nóg i wymaga systematycznego przyjmowania insuliny.

Sąd Rejonowy zważył co następuje:

Na wstępie zaznaczyć należy, że do wniosku złożonego przez obrońcę skazanego P. L. zastosowanie mają przepisy Rozdziału IX „Zbieg przestępstw oraz łączenie kar i środków karnych” w brzmieniu obowiązującym do dnia 01 lipca 2015 roku. Powyższe wynika z regulacji zawartej w art. 19 ust. 1 Ustawy z dnia 20 lutego 2015 roku o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 20 marca 2015 roku, poz. 396).

Z treści art. 85 k.k. wynika, iż połączeniu w wyroku łącznym podlegają kary tego samego rodzaju lub inne kary , które według przepisów ustawy podlegają łączeniu, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw zanim zapadł pierwszy wyrok chociażby nieprawomocny co do któregokolwiek z nich.

Kara łączna orzekana w wyroku łącznym jest swoistego rodzaju podsumowaniem działalności przestępczej skazanego w okresie czasu objętego skazaniem za przestępstwa pozostające w realnym zbiegu. Instytucja wyroku łącznego nie służy w żadnej mierze redukcji orzeczonych kar jednostkowych. Wymierzając karę łączną stosuje się zwykle dyrektywy karania: słuszności i celowości wyrażone przez związek podmiotowo – przedmiotowy i czasowy zachodzący między poszczególnymi przestępstwami. O granicach kary łącznej decyduje ścisłość tego związku.

Należy pamiętać o tym, że związek podmiotowo – przedmiotowy i zbieżność czasowa przestępstw mają istotne znaczenie przy wymiarze kary łącznej. Nie są to jednak jedyne przesłanki brane pod uwagę przy jej wymiarze. Oprócz tego przy wymiarze tej kary należy uwzględnić wszystkie dyrektywy wymiaru kary zawarte w art. 53 kk. Jak podkreślił Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 7 stycznia 1974 roku sygn. akt III KR 339/73 „związek przedmiotowy wyrażający się w podobnym sposobie działania i podobnej kwalifikacji czynów, nie przemawia sam przez się za stosowaniem absorpcji przy wymiarze kary łącznej, jeżeli każdy z przypisanych czynów odznacza się znacznym stopniem społecznego niebezpieczeństwa, i z tej racji okoliczność popełnienia ich w zbiegu realnym nie powinna pozostawać bez żadnego znaczenia dla określenia dolegliwości, jaką ma ponieść oskarżony za obydwaj przypisane mu przestępstwa”.

„ Popołnienie przestępstw podobnych w bliskich odstępach czasu uzasadnia znaczną absorpcję w wymiarze kary łącznej, a dopuszczenie się ich na szkodę różnych pokrzywdzonych – odstąpienie od absorpcji pełnej na rzecz częściowej kumulacji, gdyż oznacza niekompletność kryteriów ścisłego związku przedmiotowego i podmiotowego zbiegających się realnie przestępstw”(wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 7 marca 1991 roku sygn.. akt II Akr 15/91)

„Decydujące znaczenie przy wymiarze kary łącznej ma wzgląd na prewencyjne oddziaływanie kary, w znaczeniu prewencji indywidualnej i ogólnej. Popęlenie dwóch lub więcej przestępstw jest istotnym czynnikiem prognostycznym, przemawiającym za orzekaniem kary łącznej surowszej, od wynikającej z dyrektywy absorpcji.

W orzecznictwie przyjęto, iż wymiar kary łącznej winien różnić się od mechanicznego dodawania kar. Priorytetową zasadą kary łącznej powinna być zasada asperacji, natomiast kara łączna, orzeczona na zasadzie absorpcji lub kumulacji - wyjątkiem.

Jakkolwiek przy wymiarze kary łącznej dopuszczone jest stosowanie zarówno zasady pełnej kumulacji jak i zasady pełnej absorpcji, bo jednak są to rozstrzygnięcia skrajne, które znajdują zastosowanie w zupełnie wyjątkowych nietypowych sytuacjach.

Podkreślić należy także, że żaden przepis postępowania karnego nie nakazuje sądowi stosowanie zasady absorpcji przy wydawaniu wyroku łącznego. Nie ma postaw do twierdzenia, że wyrok łączny powinien zawsze powodować poprawę sytuacji skazanego. Przepis art. 569 § 1 k.p.k. odsyła do przepisów dotyczących wymierzania kary łącznej, które określają, że karę łączną wymierza się w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając przy karze pozbawienia wolności 15 lat.

Odnosząc się do złożonego wniosku, po zbadaniu konfiguracji dat popełnienia czynów objętych wyrokami i dat wydania tych wyroków Sąd uznał, że zachodzą przesłanki do wydania wyroku łącznego.

Jak podkreślono w orzecznictwie „niezależnie od tego, czy wyrokami podlegającymi łączeniu orzeczono wyłącznie kary za poszczególne przestępstwa, czy także kary łączne, górną granicę kary orzekanej w wyroku łącznym stanowi suma kar jednostkowych (wyrok Sąd Najwyższego z dnia 03 marca 2008 roku sygn. akt V KK 467/07 (LEX nr 406949).

Orzeczone opisanymi wyrokami Sądu Rejonowego w Ostrołęce i Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi Północ w Warszawie kary pozbawienia wolności Sąd połączył i wymierzył skazanemu P. L. łączną karę 6 (sześciu) lat pozbawienia wolności.

Łącząc wyroki Sądu Rejonowego w Ostrołęce z dnia 28 kwietnia 2009 roku w sprawie sygn. akt II K 375/07; z dnia z dnia 13 listopada 2013 roku w sprawie sygn. akt II K 253/11; Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi Północ w Warszawie Wydział III Karny z dnia 05 września 2008 roku w sprawie sygn. akt III K 1218/07 - zgodnie z treścią przepisu art. 86 § 1 k.k. - można było wymierzyć łączną karę pozbawienia wolności w granicach od 2 lat do 9 lat i 11 miesięcy. Jednocześnie dla granic kary łącznej bez znaczenia była wysokość orzeczonych uprzednio kar łącznych. Zauważyć bowiem trzeba, że "gdy wyrok łączny obejmuje wyrok, w którym wymierzono karę łączną lub dochodzi do wydania kolejnego wyroku łącznego obejmującego wyrok, w którym orzeczono karę jednostkową z wcześniej wydanym wyrokiem łącznym, to granic nowej kary łącznej w wyroku łącznym nie wyznaczają poprzednie kary łączne, tylko kary jednostkowe wymierzone za poszczególne przestępstwa." (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 21 października 2008 roku sygn. akt III KK 276/08 , LEX nr 465880).

Podzielając powyższe poglądy Sąd zastosował przy orzekaniu kary łącznej wobec skazanego P. L. zasadę asperacji . W ocenie Sądu karalność skazanego za czyny o bardzo wysokim stopniu społecznego niebezpieczeństwa, stanowiące przestępstwa przeciwko obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, przestępstwa przeciwko wiarygodności dokumentów, przestępstwa przeciwko działalności instytucji państwowych , przestępstwa przeciwko mieniu – popełniane w warunkach recydywy, przestępstwo przeciwko wymiarowi sprawiedliwości dokonane w warunkach czynu ciągłego – popełnione w okresie gdy skazany P. L. przebywał w areszcie śledczym, nie pozwoliła na wymiar kary łącznej wnioskowanej przez obrońcę. Skoro skazany dopuścił się przestępstw skierowanych przeciwko różnym dobrom prawnym to w pełni uzasadnionym było wymierzenie mu kary łącznej z zastosowaniem zasady asperacji.

Określenie wymiaru kary łącznej poniżej poziomu przyjętego w wyroku łącznym stanowiłoby w odniesieniu do skazanego niczym nie uzasadnione premiowanie jego przestępczej działalności. Orzeczenie kary łącznej w rozmiarze zaproponowanym przez obrońcę skazanego kłóciłoby się z wymaganiami prewencji ogólnej i szczególnej, gdyż

prowadziłoby nie tylko do premiowania sprawcy popełniającego wiele przestępstw, ale i praktycznie do bezkarności innych działań. Podkreślić w tym miejscu należy, iż skazany P. L. wielokrotnie w przeszłości wchodził w konflikt z prawem, wykazującym tym samym lekceważący stosunek do przyjętych norm prawnych. Przy wymiarze kary łącznej, jak wynika z orzecznictwa należy brać pod uwagę okoliczności i zachowanie się sprawcy mające miejsce po wydaniu wyroków skazujących. Jego opinia z zakładu karnego jest dobra, choć skazany niczym szczególnym się nie wyróżnia. Z dużą ostrożnością Sąd podszedł do stwierdzenia wnioskodawcy, iż skazany P. L. przejawia krytyczny stosunek do popełnionych czynów, a co za tym idzie istnieje pozytywna prognoza kryminologiczna. Z cytowanej opinii z Aresztu Śledczego w B. wynika, iż wręcz przeciwnie, skazany niechętnie wypowiada się na temat popełnionych czynów, werbalizuje krytycyzm ale pozostaje raczej beztronski w ocenie dotychczasowego trybu życia, bez krytycznego wglądu we własne postępowanie. Opinia o skazanym pozwoliła Sądowi zastosować zasadę asperacji, odstąpić od wymierzenia kary łącznej w oparciu o pełną kumulację. Stosując powyższą zasadę Sąd wziął pod uwagę również obecny stan zdrowia skazanego, który może być leczony w warunkach więziennych. Zgodzić należy się ze stwierdzeniem obrońcy, że od czynów objętych wyrokiem łącznym upłynął znaczny upływ czasu, ale też należy mieć na uwadze i to, że skazany od grudnia 2005 roku przebywa w warunkach izolacyjnych, co nie przeszkodziło mu dopuścić się przestępstwa objętego wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi Północ w Warszawie Wydział III Karny z dnia 05 września 2008 roku w sprawie sygn. akt III K 1218/07.

Sąd na podstawie art. 577 k.p.k. zaliczył na poczet wymierzonej łącznej kary pozbawienia wolności okres zaliczony na poczet kary w sprawie sygn. akt II K 1218/07 od dnia 06 lipca 2009 roku do dnia 06 maj 20110 roku – mając na uwadze wykaz wykonywanych kar. W pozostałej części połączony wyrok sygn. akt II K 357/07 podlega odrębnemu wykonaniu.

Sąd zwolnił skazanego od ponoszenia kosztów postępowania w sprawie wydania wyroku łącznego, przejmując je na rachunek Skarbu Państwa.